

Oskar Carl-Gunnar Funke

LEGENDEN
VETTORDIAN

Kapitel:

1 - Gideon

2 - Färden

3 - Garry, Barry och Skarry

4 - Vägen till labbet

5 - Järnstjärnan

6 - Gideons död

7 - Ardor

8 - En avslutande strid

9 - Hem ljuva hem

Om ni läsare gillar
den här boken läs
fler på Bibblis.se

OSKAR CARL-
GUNNAR
FUNKE

Tack till: Martin Fernstrom som skrivit vad som ska hända i boken, Olov Gullstrand som hjälpt mig med coola namn på kapitlen, Micke Kring som lagt boken på bibblis, Martin Nordström som hjälpt mig med omslaget och Cecilia Granqvist som hjälpt mig att rätta texten.

Om ni läsare vill veta hur jag kom på vad jag skulle skriva klicka [HÄR](#).

Jag är en elev på Årstaskolan som gillar att skriva böcker spela spel och cykla.

Om ni hittar felstavningar eller liknande snälla läsare, twittra mig!
[@OskarLito2002](https://twitter.com/OskarLito2002)

Kapitel 1 - Gideon

Zakeus skrek så högt och argt att mobbarna hoppade till när han stod vid dörren så öppnade han dom slog Zakeus på det nästan flintskalliga huvudet. När han drog dörren och sprang till sitt rum som han var nära full med blåmärken över hans bruna lilla kropp. Han delade med sin kompis. När han låg där och grät

- Dö din lilla skitunge! skrek dom ondskefullt till Zakeus när så såg han en stor gorilla med en fin kavaj som hoppade in genom fönstret. För ett litet tag så stod Zakeus försökte dra sig loss från deras stenhårda grepp. han förstummad på sin gräsliknande matta.

- Vi sa att du skulle slå honom, slå honom! Ditt CP skadade Störade på den nästan två meter stora och starka pucko! skrek mobbarna efter att dom var klara med gorillan som kollade på honom tyst med dom fasansfulla tortyren. Han haltade fram till sina bruna ögonen. Gorillan sa:

läderskor. Som var ett av det ända som var kvar efter hans. Hej! Som om det var rena vardagen att träffa en föräldrars död. Han knöt dom snabbt och slarvigt. tog vit gorilla med hatt som klättrar in i fönstret på en

väska och sprang bort från den fördömda skolan, mot sitt tiometers våning?

hus. Han gick långsamt på den oändliga gatan. han var nära - Jag känner det, sa den stora apan och pekade med sin stav på en mango som låg i Zakeus och att gråta. Azs fruktkorg. Han tog mangon medan han började undersöka Zakeus med hans vänstra stora hand.

Han tog fram en stor telefon med en sladd som slutade Klicka in vad du vill! skrek han medan han i luften och en lång antenn ovanför displayen. Den släppte fönsterkanterna och föll ner på en stora varelsen satte sig på den gröna mattan, slog ett svart ödla.

nummer och sa:

- Jag har hittat honom Chef, sa den vita gorillan.

Tillbaka hörde han ett svagt:

- Kom till Defordian och meddela att Zakeus ska ringa dig imorgon! sa rösten.

- Ja ledare! sa den vita apan på ett militäraktigt sätt.

- Ring mig imorgon Zakeus.

- Jag har ju inte ens en hemtelefon! Sa Zakeus flåsande.

- Här, sa gorillan i fin kläder och gav honom telefonen som han ringde till sin "Chef" med.

- Men vad är ditt nummer, ehh... Apan? sa Zakeus medan apan stod lutandes ut för fönstret och sa:

Kapitel 2 - färden

Nästa dag vaknade han i sängen ledsen och trött för vad som hände igår. Men Zakeus blev lite gladare när han gick till byrån och såg den grå, gamla och fula telefonen.

Han gjorde som apan sa och slog lite slumpmässiga siffror och som den vita varelsen sa så svarade han:

- Gideon?!

- Ja det är Zakeus, sa han lite tyst.

- Hallå. Hallå? sa Zakeus när Gideon inte svarade. Då kände han ett ofantligt ljudligt andetag. Sedan hoppade Zakeus runt och slog vem det än var.

- Ho ho ho! Du slår starkt för din ålder, skrattade apan Gideon högt. Då sa han att dom behövde åka brådskande

till Defordian. Zakeus försökte fråga vad "Defordian" var.

Men dom hade inte tid att prata.

Apan ställde sig vid fönsterkanten och drog med Zakeus. Han hoppade ner från höjden och hamnade på den svarta ödlan. När dom red på den

stora svarta ödlan så såg han ett fantastiskt landskap med en massa träd, lav och mossa rävar

m.m. Sedan så kom dom till en stor ek. Men på något konstigt sätt så var det en dörr mitt på eken?

Den stora svarta ödlan gick till dörren. öppnade

den och gick in i eken. där inne fanns det en

massa koppar av guld och ett tåg. Framför det ofantligt fina tåget stod en enorm gul hund med tre

huvuden. klor stora som händer och tre gap som skulle kunna sluka en vuxen man utan problem.

Apan i kavaj la en kopp framför odjuret och bugade. Ett av huvudena bugade, andra tog

koppen och den tredje sa "passera".

I tåget så fanns det två säten och ett bord. Dom satte sig och då började tåget åka. Dom åkte in en tunnel, när dom var framme så såg Zakeus ett landskap med träd stora som femtiometers hus. Det fanns jord-öar som svävade runt träden som planeter. Zakeus såg alla olika slags varelser. drottningar, kungar, alvertroll, färggranna troll, drakar och vattenfolk. Det fanns tre ofantligt stora solar. en vit en gul och en röd. Zakeus hann inte se mer för Gideon drog in Zakeus i en stor fest med dans, musik och mat. Alla dansade så Zakeus började själv ta för sig av festligheterna. Men folk verkade lite oroliga.

Kapitel 3 - Garry, Barry och Skarry

Plötsligt hördes en hård smäll. Det lät som en kanon som nyss avfyrat ett skott. Det ekade emellan dom fantastiska väggarna när Zakeus dansade med en alv runt den magiska diamanten. Allt och alla blev tyst. Ett stort grått skepp svävade ovanför dom. Besättningen i skeppet började skjuta ännu en stor bomb mot dom och det utbröt panik. Oturligt nog så stod Zakeus mitt på platsen där bomben slog ned. Alla kastades omkull. Eld och sten sprutade. Zakeus och alven började springa rädda mot Gideon. Trollen sprang framför allt folk och skyddade dom med deras stora fina, järnsköldar. Över relingen hängde tre grodliknande varelser. De skrek och pekade.

- Fullträff! skrattade dom gröna grodliknande varelserna som nyss sprängt guldgolvet.

- Detta är sista chansen som ni kan anmäla er, gapade de. Om en vecka dödar Ardor allt och alla om ni inte lyder er härskare!

De gröna kastade ned flaskor och skräp och lämnade palatset i det flygande skeppet. Det gled ett sus runt i massan och sorgen spreds lika snabbt som digerdöden. Zakeus försökte fråga vem Ardor var men Gideon drog ner honom på marken och viskade att han inte fick säga namnet! Zakeus ställde sig upp, de borstade av sig och på marken låg skadade och rädda kvar. Efter en stund sa Gideon eftertänksamt:

- Det finns ett sätt att besegra den mörke, det är därför jag tog med dig hit. Du är den utvalde av alla i Defordian. Vi måste åka till mitt trollerirum men, Garry, Barry och Skarry har tagit över mitt labb, så det blir en farlig resa till rummet.

Zakeus undrade vilka Garry, Barry och Skarry var. Som att Gideon läst hans tankar svarade han trött:

- De där äckliga paddorna som just rev halva vår stad.

Zakeus kände att hans kropp började koka och ansiktet blev rött.

- Gideon, labbet väntar!

Kapitel 4 - vägen till labbet

Zakeus och Gideon började gå nedåt åt foten av det den vill säga att den vill ge dig lift i gengäld största trädet i Defordian. Det fanns en lång fin, brant mot mat. Skrattade Gideon svagt.

guld stege. Zakeus kände inte av hur högt det var - Okej, sa Zakeus. Han satte sig på den stora sandfärgade ormen med röda stora ögon. Dom men Gideon var nära att kräkas när han kolade ut

på oceanen. Medan Zakeus lutade sig ut och njöt av åkte in i ett landskap fult med berg, sand och sten. Zakeus såg små grå ödleliknande saker

det fantastiska vädret. Han kollade på när en stor springa in i små hålor. Zakeus och Gideon

ormliknande sak gled lätt ner för det stora trädet kunde se skället här och var. Men ändå kunde bredvid Zakeus. När dom var nere sa Gideon: man se dom gigantiska trädens fötter. dom kom

- Jag glömde nästan att säga att vi måste akta oss in i en ganska bred ravin. det såg ut som om från cykloper. Gideon skulle vilja ha sin ödla nu eftersom jag

- vad är det för något, frågade Zakeus. hade min orm. Plötsligt hörde Zakeus och

- det får vi se om vi ser en. Sa Gideon när han Gideon ett vrål som susade genom luften som en tryckvåg över öknens ravin. Gideon sa starkt:

kollade på ormen som slingrade sig runt Zakeus. - Vi måste vända cyklopen har hört oss! Zakeus behövde inte tänka.

- Vad gör den? frågade Zakeus.

Han glömde döden och tog tag i Gideons rep som Hehehehe! Skrattade Gideon, när ormen han bar som ett skärp. Zakeus sprang mot en kant svimmade bredvid honom.

av ravinen klättrade snabbare än han någonsin - Fantastiskt Zakeus! sa Gideon. Framför gjort förr. kastade skärpet runt en utstickande dom låg en gigantisk beväpnad cyklop och sten. svingade sig mot cyklopen som desperat ett rött berg i den kokande lavan på toppen försökte slå Zakeus. Den missade flera gånger. När av det stod det ett hus av koppar.

Zakeus var som närmast slog cyklopen på skärpet - Det är ett av våra mål. sa Gideon och pekade på huset som såg ut som en boll på så att Zakeus flög upp på den stora gråa klubban. toppen av en kniv.

Zakeus började springa på cyklopens arm, cyklopen fick panik och tappade klubban och blev vinglig. Zakeus fångade käppen som Gideon kastade till Zakeus, Zakeus hoppade upp mot käken drog av sklidan och högg cyklopen i ögat. Cyklopen vinglade till och föll ned på marken.

Kapitel 5 - Järn stjärnan

Gideon och Zakeus började gå mot berget. Det var fult När Zakeus vände sig om för att tacka Gideon med dimma och fukten i pannan spreds snabbt. Det fanns var han borta. Zakeus hörde och kände ett en ballong på kanten av den svarta stenstranden. svärd tryckas svagt mot nacken på honom.

- Hur ska vi komma upp? frågade Zakeus fundersamt. Zakeus vände sig om långsamt och kolla de på vad det var bakom. Zakeus såg tre bekanta

Gideon svarade glatt genom att peka på den stora röda figurer med grön äcklig hy, det var Garry Barry ballongen. Dom gick på den gummi-aktiga ballongen och och Skarry. Skarry höll svärdet och tittade på satte sig. Den började flyga snabbt mot klippväggen. honom med en obehaglig blick. Zakeus

Väggen verkade luta lite inåt så ett fall från toppen skulle duckade ner på knä och högg Skarry i benet.

vara hundra procent död. När dom var framme steg dom när han drog ut klingan var det fult med gul av på det röda berget och den stora röda ballongen log slemmig gegga. Barry och Garry gick genast till

stort och flög ner. Gideon gav Zakeus ett svärd av attack. Dom kastade rök-frukter mot honom och

socker-trollens starkaste evighetskula. Skaftet var hade Zakeus såg bara vit rök. När Zakeus kom ut ur

en bild på ett gammalt troll.

röken såg han att Garry och Barry satt i sitt luftkäpp och riktade en lite otäck kanon mot honom som han tror dom använt under festen.

Han tog tag i repstegen som dom bovarna glömt att hissa upp under det fula skeppet. Han började svinga sig för att komma upp från räcket. Barry gick till luckan och började skjuta mot Zakeus men missade. Han lyckades svinga sig så högt att han nästan flög en liten bit när han släpet stegen och landade. Han kom bakifrån Barry tog en hand om munnen på honom och knöt fast honom på en stolpe. Garry hade upptäckt att han hade fixat Barry så han tog sitt svärd och började hugga mot Zakeus. Klingorna gled mot varandramed ett fasansfullt ljud. Zakeus lyckades slå bort svärdet och sparkade honom i huvudet. Han hittade Gideon i ett rum i skeppet. Dom gick ner till det runda huset och hämtade en stjärna av järn.

Kapitel 6 - Gideons död

Zakeus och Gideon bestämde sig för att dom skulle fortsätta resan till ondskan. Dom tog en stegen upp i närmaste träd. Sedan tog dom ett luftskäpp mot den närmaste platsen käppet vågade åka Ardors håla. Det skulle ta en kväll men dom fick njuta av utsikten. Dom kände luften i huden när det stora käppet flög mellan gigantiska träd. Han kände att trägolvet under fötterna var lite ogämt. Zakeus hörde små varelser skrika och alver skjuta konstiga djur. Gideon och Zakeus började leka kull på den flygande manicken men.... När Zakeus jagade Gideon vid räcket så fastnade Gideon i ett rep och föll över kanten av räcket. Men repet hade en knut som Gideon fastnat i så han flög upp i luften. Men just då släppte repet och Gideon flög rakt ner i det råsa vattnet och drunknade.

Zakeus satte sig på knä och började gråta högt. Han kunde inte besegra Ardor utan Gideon. Han kände en stor tung ilska spridas i kroppen och börja gå i hans huvud. Han visste inte ens var Ardor bodde. Alt kändes förstört och hopplöst.

Kapitel 7 - Ardor

Resan var slut och Zakeus frågade kaptenen på båten var Ardor bodde. Han blev rädd sa inget, höll andan och pekade på ett landskap med stenar. Zakeus gick och gick. Sista biten av omgivningen var svart. Det fanns facklor, svarta ödlor. Här och där låg det en död växt. En bit bort såg han ett svart läskigt slott. När han kom dit var dom ståtliga dörrarna öppna inne fanns det en rund arena som han stod i. Framför honom stod det en öppning på en grotta. Zakeus hörde ett muller. Marken skakade till, vinden blev kraftfull och grottan började lysa rött. Han såg två gigantiska horn, fötter stora som hans under kropp, två fasansfulla ögon som kastade en rysning genom hela kroppen. Den höll i en piska som han säkert torterat många med. Det var Ardor.

Vem är du. mullrade den fasansfulla demonen fram.
- Jag är Zakeus och är här för att döda dig! sa Zakeus argt.
- Ta det lugnt Zakeus. Du borde vara i din värld. du borde inte vara här. Gideon försöker bara göra så jag dödar dig. sa Ardor.
- Han utnyttjar min styrka! Sa Ardor bullrande.
Zakeus tänkte:
- Om jag ger upp så försvinner världen och jag behöver bara glömma allt och fortsätta i min egen värld, tänkte Zakeus men bestämde sig för att rädda Defordian.
- Nej. Gideon frågade mig för att hjälpa sin värld och jag ska inte bryta mitt ord! sa Zakeus med en modig ton.

- Men då. Hur ska du beseгра mig om du inte ens klarar att beseгра din klass kamrat? Du är bara i vägen, som en fluga flygandes i ansiktet på mig, sa Ardor svagt men ändå som en bullrande demon.

- NEJ!! Det är inte sant! skrek Zakeus. Och Gjorde sig klar för strid.

Kapitel 8 - En avslutande strid

- Nu räcker det! Skrek Zakeus ilsket. Och tryckte på knappen på det hemliga vapnet för att aktivera hela konstruktionen. Med stål på armar och ben sprang Zakeus med mod i kroppen. Mot Ardor med handen före med det blåa ljuset som kunde döda Ardor efter fem sekunder. Ardor höll på att bli sten men i sista sekund så piskade han Zakeus på armen som det blåa ljuset var på, Zakeus ramlade ner på marken. Ardor tryckte på knappen på Zakeus rygg och tog det enda som kunde stoppa Ardor och la det bredvid en hög med gigantiska skället. Han tog sin piska och slog mot Zakeus. Zakeus rullade åt sidan och Ardor missade Zakeus precis. Ardor plockade upp Zakeus och sa:

- Om du är så envis med att dö så får Jag tortera dig! sa Ardor ondskefullt.

- Säg inte att du ska kasta ned mig bland dom fula, stora, vita skeletten?! ljög Zakeus.

- tack för tipset!! skratta de Ardor och släppte Zakeus på toppen av skället berget. Zakeus lotsades skrika medan han klättrade ner för skeletten på baksidan. Ardor såg inte att Zakeus tog vapnet fort och sprang tillbaka bakom berget. Han satte på sig järn dräkten. Sprang fram och öppnade handen och sa:

- Vem kan inte besegra vem!

Kapitel 9 - hem ljuva hem.

Zakeus åkte skeppet tillbaka. När han kom till mittersta trädet så såg Zakeus Gideon! Han blev super glad och sprang fram till Gideon och gav honom en rejäl kram. Gideon berättade att han vetat om att han klarat att besegra Ardor.

Och berättat det för hela Defordian det utbröt en fest och han fick en tron som han kunde sitta på under alla kungar och drottningar. Dom ville att Zakeus skulle bo där för evigt men Zakeus ville bo i sin egen värld så han åkte sitt tåg tillbaka till sin värld. när han hade kommit tillbaka så såg han exakt samma fågel flyga på samma ställe och det var exakt samma soliga väder och samma rota springa på samma mossa. Tiden hade stannat. Den kvällen tänkte Zakeus när han la sig i sin säng:

- imorgon så får jag min hämd på Bob!